

פנינים

דרוש ואגדה

"ארון" תמיד מוכן לצאת

בטבעות הארון יהיו הכדים לא
יסרו ממנו

(כה, טו)

כתב בספר החינוך (מצוה צו) ש"נצטוינו לבל
נסיר בדי הארון ממנו פן נהי' צריכים לצאת
עם הארון לשום מקום במהירות, ואולי מתוך
הטרדה והחפזון לא נבדוק יפה להיות בדים
חזקים כל הצורך כו' אבל בהיותם בו מוכנים
לעולם ולא יסורו ממנו יעשו אותו חזקות כו'".

והנה הארון הוא "משכן התורה" (חינוך
שם), ועד"ז אדם הלומד תורה הוא בדוגמת
ה"ארון" כי הוא "משכן התורה".

עלול האדם לחשוב, שבזמן שהוא עסוק
בלימוד התורה יש לו להתמסר כל כולו לזה,
ולהתבדל לגמרי מכל הדברים המבלבלים,
וא"כ אין מקום שיחשוב גם בעת הלימוד על
עוד יהודי שאינו קרוב עדיין ללימוד התורה.

אך אין האמת כן: כמו שבבדי הארון, גם
כאשר הארון הי' נמצא בקודש הקדשים היו
הבדים צריכים להיות תמיד על הארון, כדי
שברגע שיצטרכו יהי' הארון מוכן לצאת
"במהירות" למקום השני, כן הוא באדם
הלומד, שגם בעת שהוא שוהה ב"קודש
הקדשים" ולומד תורה בשקידה והתמדה
צריך הוא להיות "מוכן" ומזומן תמיד להביא
את התורה ליהודי אחר ולמקום שצריכים
אותה, ו"במהירות" הכי אפשרית.

(ע"פ לקוטי שיחות חט"ז עמ' 334 ואילך)